Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 63. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 3-го КВІТНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 3, 1981 No. 63. VOL. LXXXVIII

Студенти влаштували конференцію в Ню Йорку

Ню Йорк, Н. Й. — Союз Українських Студентських Товариств Америки провів дводенну конференцію, тут в суботу й неділю, 21-го і 22-го березня, у Домі Українського Визвольного Фронту при Другій авеню, на тему розвитку й використання студентського потенціялу.

Під час конференції студенти-учасники та дорослі гості обговорювали питання й проблеми, які стоять перед українськими студентськими громадами та загально перед українською громадою в ЗСА, як рівнож міркували над можливістю влаштування катедри українознавства при Колумбійському університеті в Ню Йорку. Конференція СУСТА також уділила належну увагу переслідуванню у підневільній Україні 20-річного Володимира Січка, також студента, якому відмовлено в совєтах права студіювати. Він натомість усунений з Київського університету й засуджений на ув'язнення.

З нагоди конференції студентство тут також провело певний час на розвагах: показ фільму, мистецька виставка і попис молодих талантів. В конференції брали участь студенти Ратґерського університету, Ню Брансвік і Нюарк кемпуси; Гантерського коледжу, Нюйоркського університету, Пейс-університету, Колумбійського університету, Купер Юніон коледжу, Сейнт Джонс університету, Квінс коледжу, Міського коледжу, всі з Ню Йорку; Коннектикського університету, Вейн стейтового університету у Мичигені, як і членство ТУСМ — Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Миколи Міхновського; представники Ровдайлендського Українського Студентського Клюбу, регіональної організації студентів у місті Провіденс, яка охоплює студентів кількох вищих шкіл, включаючи Бравн університет, Провіденс коледж і Ровдайлендський університет.

На конференції відбулася також зустріч Ради голів студентських товариств з усієї Америки. Ця нарада розвинулася згодом в дискусію, в якій брали участь голови і члени-студенти; головувала Роня Стойко-Лозинська, голова СУСТА. Присутніми були також такі голови студентських клюбів, товариств чи організацій: Михайло Мулик, заступник голови — Схід; Маріянна Гатала, секретар; Роксоляна Лабінська, скарбник; Ігор Зварич, культосвітній референт; Юліянна Ратич, референт зовнішніх зв'язків; і Роман Юзенів, редактор пресового органу СУСТА „Призма".

В звітах з окремих товариств підкреслено було успіхи й невдачі зорганізованого студентського життя; серед невдач на перше місце майже в усіх звітах висувалася недостатня активність членства. Єдиний клюб з

(Закінчення на стор. 4)

Проголошено вислід конкурсу ім. сл.п. М.Островерхи

Ню Йорк, Н.Й. — Проголошений у 1980 році Літературно-Журналістичний Конкурс ім. сл. п. Михайла Островерхи, що його під фірмою Спілки Українських Журналістів Америки уможливили своїми фондами д-р Маруся Бек і її брат Іван Бек з Детройту, закінчився 20-го березня 1981 року публічним вечором у Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку.

Жюрі конкурсу, в особах: ред. Іван Кедрин — голова і ред. Уляна Любович та проф. Богдан Романенчук — члени, розглянуло тридцять творів, які наспіли на руки голови СУЖА ред. Ольги Кузьмович і вирішило:

- Першу нагороду у висоті 500 долярів одноголосно признати оповіданню п. з. „Невпізнаний убивця" — автор Микола Ковшун;
- Другу нагороду у висоті 300 долярів більшістю голосів жюрі — признати оповіданню п. з. „Оповідь мертвого", автор якого скривається під псевдом Олекса Бокай;
- Третю нагороду у висоті 200 долярів одноголосно признати оповіданню п. з. „Між двома матерями" — автор Любов Коленська.

Поруч із цими нагородженими творами жюрі рішило відзначити п'ять інших творів, а саме: „Візьми мати піску жменю" — автор Микола Білоскірка, „Галичанка на Волині" — автор Калина Колодяжна (псевдо), „Два Свят-Вечора" автор Д. Богачевський, „Дорога" — автор Слава Дрималик-Шевчик, „Перший іспит" — автор Алла Давиденко-Косовська.

Жюрі не ставить ні одного з названого твору вище чи нижче. Жюрі ствердило більшістю голосів, що крім названих творів, є ще такі, які заслуговують на увагу чи то своїм сюжетом чи літературною формою, як, наприклад, оригінальне оповідання „Сватання в Югославії" пера Ксені Одежинської і „Придорожний хрест" пера Валентини Єрмоленко. У своєму підході до оцінки творів, жюрі брало менше до уваги сюжет, тематику, як літературну вартість твору.

Вислід праці жюрі проголосив його голова ред. І. Кедрин на публічному вечорі в Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку, де після мистецького відчитання усіх трьох нагороджених творів, голова СУЖА ред. Ольга Кузьмович відкрила коверти із прізвищами авторів. Жюрі і Управа СУЖА зобов'язалися подбати, щоб усі нагороджені та відзначені твори появилися друком на сторінках української преси.

ПРОФСПІЛКА В ПОЛЬЩІ РАТИФІКУВАЛА ДОГОВІР

Варшава, Польща.—Крайовий комітет вільної профспілки „Солідарносьць" у Ґданську, вислухавши докладне звідомлення свого голови Леха Валенси, який особисто очолював профспілку у переговорах з урядовою делегацією з участю заступника прем'єр-міністра польського уряду Мечислава Раковського, ратифікував тимчасовий договір і остаточно відкликав заповіджений раніше генеральний страйк робітників. В голосуванні над цією справою 25 членів крайового комітету голосували за відкликанням страйку, чотири проти і шість здержалися від голосування.

Профспілка, очевидно, поставила передумову, що раніше опрацьований договір буде ще в подробицях обговорений на комісіях і що обіцянки уряду мусять бути додержані, бо в противному випадку може дійти до нових робітничих розрухів, які тяжко буде контролювати. Профспілкові діячі і так висловлюють своє застереження до підписаного договору і твердять, що у випадку твердої постави профспілкової делегації, робітництво Польщі і вільні селяни могли б були багато більше скористати.

Інші знову прийняли з великим вдоволенням і полегшою позитивне закінчення переговорів і відкликання страйку, а в майбутньому, кажуть спостерігачі, вже тяжко буде підняти робітництво до генерального страйку тимбільше, що проти радикальних вимог заявились Папа Іван Павло II і примас Польської Римо-Католицької Церкви кардинал Стефан Вишинські, як зрештою ввесь польський єпископат, який має величезний вплив на польські маси. Усі вони вже раніше закликали провід профспілки до поміркованости і застанови, враховуючи мабуть можливість військової інтервенції Варшавського Пакту і репресії, які евентуально наступили б після совєтського військового вторгнення.

Профспілка „Солідарносьць" добилась у переговорах: сатисфакції за брутальну поведінку поліції в Бидгощі, обіцянки про підтримку уряду при створенні вільної профспілки для селян і створення спільної комісії для розглянення справи переслідування дисидентів, зокрема членів Комітету оборони робітників (КОР). У висліді переговорів два партійні функціонері в Бидгощу зрезиґнували, а урядові чинники призналися, що поліція діяла виразно на домагання місцевих властей.

СТАН ЗДОРОВ'Я ПРЕЗИДЕНТА ШВИДКО ПОКРАЩУЄТЬСЯ

Вашінгтон. — Медичні інформації зі шпиталю, де перебувають після операції Президент, його пресовий секретар і два члена охорони, приносять потішаючі відомості.

Президент Роналд Реґен, ранений револьверовою кулею в груди, пройшов цілу подію, а опісля операцію в знаменитому моральному й фізичному стані. Навіть під час фізичної реакції, яка наступила два дні після випадку, Президент був у знаменитому стані, не зважаючи на нормальні болі й втому. Джеймс Брейді, пресовий секретар, ранений важко у голову, після витягнення кулі з мозгу, несподівано виявляє притомність і фізичні спроможності. Поліціянт Томас Делаґенті, який ще має кулю в плечах, приходить до сил так, що незабаром зможе бути оперований. Член охорони Тимоті МекКарті, якому куля пройшла через печінку, буде звільнений зі шпиталю за декілька днів.

Три дні після замаху на Президента різні чинники провели аналізу поведінки людей й відпорности системи на кризові ситуації. Всі аналітики без вийнятку ствердили, що вони працювали без закиду. На загальну думку система передання й виконування начальної влади в критичних ситуаціях „працювала краще, як в нормальних умовах". Було це як завдяки самій системі, так і завдяки поодиноким особам, які ні на момент не попали в паніку, але виконували прецизно свої обов'язки й державна машина працювала безперебійно.

Одинокий слабий момент який знов виявився в американській системі це можливість такої атаки, яка мала місце в понеділок на Президента, що є значною мірою поза контролею. На це складається багато причин, починаючи від доступности Президента й інших державників достойників для зовсім припадкових громадян, а кінчаючи на праві кожного, з малими вийнятками, купувати й носити пальну зброю та амуніцію до неї. В останньому випадку ще й, як виглядає тепер, не дописала частина охорони Президента, а саме ті особи, які відповідають за контролю й прочищення місця, де перебуває й проходить Президент. При цій нагоді преса виявила багато подібних ситуацій впродовж тих двох місяців, від коли президент Реґен перебрав урядування.

Прецизність і холоднокровність керівних осіб в державному апараті в часі кризи виелімінувала небезпеку загальної паніки, чи неспокоїв.

Відбулися річні збори Окружного комітету УНС в Нюарку

Ірвінґтон, Н. Дж. — Тут в неділю, 15-го березня ц. р., в залі УНДому, відбулися річні загальні збори Окружного комітету Відділів УНСоюзу. Наради відкрив голова Юліян Баранюк, який, привітавши присутніх, а зокрема головного організатора Василя Оріховського, відчитав порядок нарад, який прийнято. До президії зборів обрано Семена Чорномаза — головою, а Софію Оріховську — секретарем. Голова зборів подякував за вибір та сказав, що на зборах мають бути лише представники Відділів і закликав до додержування програми. Відчитано протокол з попередніх річних зборів, який прийнято. Приступлено до звітування: голова Ю. Баранюк у своєму звіті подав докладний стан членства Округи і сказав, що за минулий рік приєднано 111 нових членів.

Рівнож згадав, що вже відбувся десятий зчерги Союзовий День в Бавнд Бруку, який влаштовують чотири Округи Ню Джерзі. Ю. Баранюк відчитав поіменно тих осіб, які своєю працею спричинились до успішного Союзового Дня, та щиро подякував всім за гармонійну співпрацю в Окрузі, а зокрема, на Союзовому Дні.

Далі слідував звіт касира, який був також касиром Союзового Дня, Володимира Боярського, який подав приходи і розходи Округи.

В імені Контрольної комісії голова Василь Гнатів заявив, що по перевіренні книговодства, знайдено все в найкращому порядку.

Тому що над звітом не було дискусії, голова В. Гнатів дав внесок на уділення абсолюторії уступаючій управі, який прийнято.

До слова запрошено головного організатора В. Оріховського, який поінформував про стан членської кампанії та досягнення Округи. Він висловив признання голові 27-го Відділу мґрові Володимирові Сенежаковові, який у грудні приєднав 11 нових членів, а також наступним Відділам: 3-ій Відділ — секретар М. Сухорські приєднав одного члена; 14-ий — секретар М. Отрок 13; 27-ий — секретар Р. Лапичак 16; 37-ий — секретар А. Гнатюк 2; 76-ий — секретар Ю. Демчук 6; 133-ий — секретар Я. Леськів 5; 172-ий — секретар В. Осадчук 15; 214-ий — секретар А. Твардовська 8; 219-ий — секретар М. Юров 2; 234-ий — секретар І. Іваник 5; 322-ий — секретар А. Кейбіда 3; 340-ий — секретар С. Оріховська 15; 371-ий — секретар Ю. Баранюк 16; 459-ий — секретар О. Калинович 1; 490-ий-секретар Г. Чорномаз 3.

Головний організатор В. Оріховський закликав присутніх, щоб старалися приєднувати нових членів, а головно — нашу молодь до УНСоюзу.

Нову управу на 1981 рік обрано у складі: голова — Юліян Баранюк; заступник голови — Ярослав Леськів; секретар — Роман Лапичак; касир — Володимир Боярський.

Ширша Управа: Андрій Кейбіда, Іван Іваник, Стефанія Стеців, Михайло Отрок, Юлія Демчук, Софія Оріховська, Гелен Чорномаз, мґр Володимир Сенежак, Анна Гнатюк, Анна Твардовська, Володимир Роговський, Теофіль Клебан, Микола Козюпа, Ольга Осередчук, Анна Реклаітіс, Василь Осадчук.

Контрольна Комісія: голова — Василь Гнатів, Володимир Шпирка, Володимир Сиваник, Мирослав Дереш, Микола Красножоний.

Збори одноголосно прийняли слідуючі резолюції: Загальні збори вітають головного предсідника УНСоюзу д-ра Івана Флиса з видужанням і бажають йому багато успіхів у його праці для добра УНСоюзу і всієї нашої громади.

Збори всеціло одобрюють і підтримують постанову Екзекутиви УНСоюзу відносно XIII Конґресу Українців Америки і участь УНСоюзу в Комітеті за Правопорядок в УККА.

Появився „Атлас історії України"

Ню Йорк. (ПС УІТ). — Уже вийшов із друку перший „Атлас історії України". Це фундаментальне видання вийшло старанням Українського Історичного Товариства.

Редактором атласу є проф. д-р Любомир Винар, матеріяли приготували проф. д-р Іван Тесля і картограф Євген Тютько. Співробітниками-консультантами атласу були проф. д-р Олександер Оглоблин, д-р Марко Антонович, св.п. проф. Михайло Ждан, д-р Олександер Домбровський, проф. Лев Шанковський і проф. Наталія Кордиш Головко. Мовним редактором — д-р Марко Антонович. Мистецьке оформлення атласу- Є. Тютька.

Історичний атлас України охоплює цілість українських етнографічних земель і сумежні території тих народів, життя яких впливало на історичний розвиток українського народу. Атлас складається з 43-ох кольорових мап і супровідних текстів, разом — 190 сторінок великого формату. Тематично атлас охоплює усі періоди української історії і праісторію. Це — піонерське монументальне видання, яке повинно знайтися в бібліотеці кожного дослідника і любителя української історії, а зокрема учнів українознавчих шкіл. Атлас коштує 28 американських долярів і має тверду обкладинку. „Атлас історії України" появився у ювілейному році Українського Історичного Товариства (1965-1980), яке гідно репрезентує українську історичну науку на Заході. Це одно з найвизначніших видань українських учених на Заході, яке заповнило поважну прогалину в українській історичній і довідковій літературі.

Смичковий Ансамбль УМІ дебютує в Нюарку

Нюарк, Н. Дж. (Т.Б.). — Енерґійний учитель УМІ скрипаль Рафаїл Венке зорганізував зі своїх 10-ти заавансованих учнів нюйоркського і нюаркського відділів УМІ Смичковий Ансамбль, доповняючи його студентами-гостями, двома віоліністами, двома челістами і контрабасистом. І так цей у повному складі Смичковий Ансамбль виступить вперше на концерті Відділів УМІ в суботу, 11-го квітня 1981 року, в залі УНДому, 140 Проспект авеню в Ірвінґтоні.

Повний Смичковий Ансамбль УМІ зможе скоро вже акомпаньювати фортепіянові і скрипкові концерти учням, а навіть стати початком симфонічної оркестри. Організатори концерту відділів УМІ ждуть численної публіки, яка б своєю участю морально підтримала це нове досягнення Українського Музичного Інституту.

КОНЦЕРТ МОЛОДІ З МОНТРЕАЛЮ

Ню Йорк, Н.Й. — В неділю, 3-го травня ц.р., в год. 4-ій по полудні тут в залі Фешен інституту при 225 Захід 24-та вулиця (між 7 і 8 авеню) відбудеться великий гостинний концерт молоді з Монтреалю, Канада, у якому братимуть участь мішаний хор „Боян" під мистецьким керівництвом Ростислава Куліша, з участю біля 100 молодих співаків, духова окрестра СУМ-у „Трембіта" під дириґентурою Юрія Кулицького, яка має за собою 10 років музичного досвіду і втішається гарними успіхами, меццо-сопрано Марійка Чолій і танцювальний ансамбль Петра Марунчака. Учасники цих ансамблів, це монтреальська молодь СУМ-у і Пласту, що плекає українську пісню, музику і танці. Квитки на концерт вже можна набувати в українських крамницях АРКА, СУРМА і ЕКО. Організатори надіються, що велика українська громада Ню Йорку своєю масовою участю підтримає старання молоді.

Уряд Анґолі занепокоєний розвитком ситуації

Люанда, Анґола. — Марксистський режим Анґолі, який є тепер під проводом президента Хозе Едуарда, був встановлений при помочі кубинського експедиційного корпусу, а тепер при його підтримці існує далі. Той режим організує й підтримує на своїй території партизан, вишколюваних і засоблюваних Совєтським Союзом, що їх ціллю є накинути комуністичний режим Намібії (Південно-західній Африці). В Анґолі діє націоналістична партизанка, якої відділи перебувають нераз на терені Намібії, де вони мають свої бази.

Уряд президента Роналда Реґена заявляє свою підтримку національним силам Анґолі та головній політичній формації тих сил — Унії тотальної незалежности Анґолі, в скороченні Уніта.

Речник комуністичного режиму Анґолі, міністер закордонних справ Пабльо Хорґе відбув пресову конференцію з закордонними кореспондентами, на якій представив існуюче положення й дальші перспективи боротьби між національними силами й комуністичним режимом. Міністер Хорґе потвердив, що Анґола підтримує просовєтських партизан на терені Намібії та допомагає їм і дає їм право побуту на своїй території, але одночасно протестує проти допомоги національним партизанам, які діють на терені Анґолі в оперті на допомогу Намібії. Він пояснив, що кубинський експедиційний корпус буде так довго на терені Анґолі, як довго червоні партизани не переможуть в Намібії. Він також поінформував, що в потребі теперішній режим Анґолі шукатиме додаткову допомогу в Кубі та Москві. На його думку присутність кубинського корпусу на терені Анґолі не повинен бути перешкодою в співпраці західніх держав, а зокрема ЗСА з теперішнім анґольским урядом.

Міністер Хорґе намагався використати той факт, що деякі американські промисловці й торговельні фірми співпрацюють з тим урядом і на його думку через те уряд ЗСА повинен дати перевагу торговельним інтересам над ширшими політичними цілями.

В Америці

ФЕДЕРАЛЬНЕ БЮРО ІНВЕСТИҐАЦІЙ (ФБІ) поінформувало на підставі переведених дослідів і зібраної статистики, що тяжкі злочини зросли аж на 13 відсотків в минулому 1980 році. Речники Бюра заявили, що це найвищий зріст злочинства від приблизно 12-ох років. Загальне злочинство також зросло на 10 відсотків в порівнянні з 1979 роком. Починаючи від 1975 року ще злочини ніколи не зростали таким швидким темпом, як в 1979-1980 роках, — заявив директор ФБІ Вілліям Г. Вебстер, кажучи, що цією справою турбується не тільки ФБІ, але також американська спільнота в загальному. Збільшились також вбивства на сім відсотків, грабунки на 20, насильство на дев'ять, а побиття на вісім відсотків. Найбільший зріст злочинства помічається у великих містах. Новий генеральний прокуратор Вілліям Френч Сміт поставив собі за ціль поборювати злочинство і з цією метою він вимагатиме поповнення ФБІ. Він покликав також до життя вісімчленну комісію, яка має прослідити можливості ефективної боротьби зі злочинцями.

ПОСАДНИК ЧІКАҐО ДЖІН М. БИРН вже перенеслася на тимчасове помешкання до охопленої злочинами дільниці так званої Ґабріні Грін з наміром допомогти поліції обмежити, або цілком зліквідувати злочини у мешканевих комплексах побудованих за федеральні фонди. Пресовий секретар посадника Рей МекКарті заявив кореспондентам, що посадник Бирн з мужем зайняли чотирокімнатне помешкання на четвертому поверсі. В середу, 1-го квітня в ранніх годинах Джін Бирн відбула пресову конференцію у вестибюлі будинку і заявила численним представникам преси, що злочини в комплексах вже зменшились, згідно з оцінкою поліції, на одну третю не зважаючи на те, що посадника ще навіть не було в околиці. МекКарті також підкреслив, що посадник задумує затримати на довше помешкання у Ґабріні Грін, а також постаратися про такі ж помешкання в інших мешканевих комплексах.

У світі

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ повідомили про новий великий рейд, що його виконали ізраїльські військові частини на південний Ливан. Ізраїльські чинники отримали інформації про пересування значніших сил арабських партизан. Для ліквідації цілого конвою вони виконали морський десант. Ціла акція була сконцентрована шість миль на північ від портового міста Тир в районі села Даґр-аль-Баґр. В часі воєнної акції це село майже повністю зруйновано. Речник Палестинської Визвольної Організацої повідомив, що, не зважаючи на масивність ізраїльської акції, ізраїльтянам вдалося вбити тільки одного палестинського партизана, а декількох ранити. Ізраїльські джерела заперечили цю інформацію, не подавши зі свого боку ніякого точного числа, а тільки ствердили, що жертви цієї акції по арабському боці були значно вищі.

ДРУГА ЧАСТИНА МАДРИДСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ, яка почалася після Різдвяної перерви, мала закінчитися до 5-го березня. Одначе кінця ще й досі не видно. На конференції зударилися дві протилежні позиції. Західні країни вимагали закріплення свободи поширювання правдивих інформацій і вільного обміну думками й ідеями та захисту тих людей, які у різних країнах домагаються переведення у життя кінцевих Гельсінкських постанов, Совєтський Союз клав наголос на розмовах, яких ціллю була б співпраця Західньої Европи з СССР та всестороння допомога СССР з боку країн заходу.. Останньо невтральні проголосили проєкт, який на їхню думку, повинен переломити імпас й дати змогу з успіхом закінчити конференцію. Цей компромісовий проєкт внесла в імені інших невтральних країн Юґославія. Західні країни прийняли цей проєкт за базу до дальшої дискусії, але зразу зголосили пропозиції змін до нього, а совєтські делеґати ще не відповіли, бож ясно, що спершу вони мусять дістати наказ з Москви.

ВИЖИВЛЕННЯ КИТАЙСЬКИХ МАС в основному залежить від кожнорічних жнив. Хоч уряд КНР спроваджує чимало збіжжя з різних країн. але державних засобів аж ніяк не вистачає для задоволення харчових потреб більйона людей. 1979 року жнива дали 330 мільйонів тонн зерна, але 1980 року вже тільки 315 мільйонів. Дефіцит треба було покрити доставами зі закордону, за які треба було платити девізами. На цей рік обраховується жнива на 332,5 мільйона метричних тонн, якщо, очевидно, допише погода. Це було б великою допомогою для господарської політики уряду, а головно для переведення його плянів „чотирьох модернізацій". Заступник міністра аґрикультури КНР Ду Руншенґ поінформував представників закордонної преси, що цього року не мали місця повені в одних частинах Китаю, а посухи в других, які минулого року вплинули катастрофально на жнива.

КНЯЗЬ ЧАРЛЗ, британський престолонаслідник, вибрав двох асистентів, які будуть йому допомагати в часі його весілля, замість одного „весільного старости". Цими асистентами будуть його два молодші брати. Весілля, яке призначене на 29-го липня ц. р., буде переведене повністю за традиційним церемоніялом. Згідно зі звичаями, шлюб даватиме голова Англіканської Церкви, архиєпископ Кентерберри, Роберт Рансі без участи католицького клеру. Обраховують, що на вулицях буде понад мільйон людей, в тому велике число чужинців.

У ТАЙЛЯНДІ ВІЙСЬКОВІ перевели державний переворот. Вони скинули уряд генерала Према Тінсулянонди, який був рік при владі і на його місце встановили революційний комітет, в складі якого є інші генерали. Генерал Прем, як подав офіційний комунікат, — добровільно зрезиґнував, а головою революційного комітету став генерал Сант Чітпатіма. Конституцію уневажнено, а парлямент розігнано. Столиця країни Банґкок і ціла країна зберегла спокій. Військо залишилося у касарнях.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $30.00, 6 months — $16.00, 3 months — $9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„У нашій країні не вміють прощати..."

„У нашій країні не вміють прощати і я з дня-на-день чекаю на свій арешт, а це значить — чекаю довічних поневірянь", — ці слова написав спокійно, бо не любить він — видно — згущувати барви, 20-річний студент Київського університету Володимир Січко, батько й брат якого вже засуджені за те, що вони українці. А й матір його Стефанію також зустрічають на кожному кроці переслідування за чоловіка, за синів і за неї саму, бо й вона „націоналістка" в очах нелюдської російсько-совєтської влади.

Лист Володимира Січка до „Студентів світу", вимовно ще й ще раз виявляє дійсність у країні, де людська доля й людське життя не варте нічого, і де всесильна кагебівська влада може з заліззя й без найменшої дрібки милосердя знущатися з своїх безталанних громадян, жінок і дітей включаючи.

І тут встає у весь зріст питання моральне влади як такої. Коли в З'єднаних Стейтах Америки вже цілі покоління виростають в атмосфері влади народу, через народ, для народу, де Найвищий Суд пильнує, щоб у жодному випадку десь не було вкорочено прав цього американського громадянина, прав, що часом доходять майже до абсурдности (згадаймо славнозвісне покликання на П'ятий додаток до Конституції, за допомогою якого може легко уникнути навіть винуватець справедливої кари),бо тут все судівництво базоване на принципі невинности, аж поки оскарженому не доведуть винуватости, то в СССР — все суцільне життя і його закони перевернено. Там кожний винний, хіба що доведе свою невинність. Все судівництво в потворній країні поставлене на засаді, що краще покарати дев'five невинних людей з десятка запідозрених у чомусь, аби того винного „десятого" покарати.

І ось в цьому Дантовому пеклі карається ціла родина — родина Петра й Стефанії Січків, з якої вже троє членів потрапили на лаву підсудних через те, що вони „чужі" совєтському духові. Поперше — вони українці, подруге — вони не мають психіки „совєтської людини". Приклад: ось пропонували настійно молодому Володимирові стежити й доносити на батька й брата — він відмовився. Ось, наприклад, на похорон закатованого Володимира Івасюка треба було або взагалі не прийти, або мовчати, принаймні. А обидва Січки, батько й старший брат Володимира, промовляли, пам'ятаючи в першу чергу про те, що вони християни, що вони українські патріоти... І ось тому їх усіх завзялася влада зломити, знищити, заставити їх потоптати те, що для них найсвятіше: свою власну совість і сумління; заставити „наплювати собі в душу", — як це з біллю висловився молодий Володимир, тобто „багном осквернити" своє обличчя.

Тож всі троє Січків доводять своїми вчинками, що вони ліпші, що вони люди, Люди з великої літери, а цього найбільше ненавидить покруч совєтський, якому дано необмежену владу над людністю. Цей покруч бачить тоді ще виразніше свою власну нищість і через це ненавидить і лютує. Оце причина, чому влада знущається тепер над Володимиром Січком, над його братом і тисячами таких самих молодих українських юнаків, що не втратили людського обличчя. Їх виховали батьки дивитися на світ „відкритими очима", — як висловився молоденький Володимир Січко, і дивитися на людей „душею", як казав колись Шевченко.

В такій страшній ситуації, яку змальовати — блідн уть всі слова-епітети, дійсно хочеться гукати хіба до неба по ратунок, бо здається, що вже на всесильних злочинців з КГБ і взагалі з Кремля — нема суду. Але така безглуздо жорстока влада і так мусить сама себе пожерти. І рано чи пізно такий боляк на тілі планети, як Совєтський Союз — страхітлива імперія, мусить загинути, мусить з'їсти сам себе...

Ярослав Гайвас

БОРОТЬБА ЗА ОСНОВИ

Перед приходом до влади президента Роналда Регена загально розраховували, що „перших сто днів" його влади здецидують, якою дорогою він піде, і вкажуть, наскільки він може розраховувати на успіхи. Фраза про „сто днів" уже давно ввійшла в політичний і мілітарний словники, як час проби і основних рішень, а в ЗСА особливої популярности їй надали її перших „сто днів" президента Френкліна Д. Рузвелта. Пішла вона від „сто днів" Наполеона, тобто тих днів, які пройшли між його тайним опущенням острова Ельби і причалом до берегів Франції і аж до битви під Ватерльоо. Президент Реген уже протягом своїх перших 50 днів повернув політику ЗСА у новому напрямі і здобув перші успіхи в ній.

Напрямні

Від своїх перших виступів Президент, а вслід за ним його близькі співробітники, ясно вказали, який це буде зворот. Відносився він не лише до закордонної політики останнього президента Джіммі Картера, але президентів Ніксона, Джонсона, Кеннеді. Реген виразно й рішуче заявив, що дальші совєтські агресії, посеред ні вони через різних сателітів, чи безпосередні, й проникання толеровані не будуть,що ЗСА будуть їм протиставитися усіми засобами, в потребі навіть силою. Ця його постава спершу заскочила, але вкороті навіть найбільш „невірні Томи" переконалися у її правильности й стійкості. Москва, а зокрема генеральний секретар КПСС і президент СССР Леонід Брежнєв сподівалися гарними словами, а особливо приманою „зустрічі на вершинах" збити політику Регена з наміченого шляху, але нічого з того не вийшло.

Не меншою рішуче й послідовно президент Реген відзначив свої перші 50 днів у внутрішній політиці, а в першу чергу на її найважливішому під сучасну пору відтинку, тобто в господарстві країни. Передвиборчі обіцянки про обниження податків і державного бюджету внесені до Конгресу — Палати і Сенату.

Великими успіхом Президента є масова підтримка для його проєктів, яка ставить членів законодатних палат перед конечністю рахуватися з цим фактором, тим більше, коли опозиція не має альтернативного пляну. Одначе, сама знижка податків і державного бюджету не виведуть країну з господарського імпасу.

Треба йти до основ

Очевидно, ці знижки є допоміжні, але рішення западе на іншому відтинку. Бо не податки тільки і не державний дефіцит тільки є причинами інфляції, спаду експорту, залівання внутрішнього американського ринку чужими, кращими й дешевшими від американських, товарами... Ці причини можна звести до продуктивности американської індустрії,якости її виробів і їх ціни. Саме тут міститься основна й головна причина інфляції, спаду конкуренційности американських виробів, господарського відставання.

Ще за президента Картера Уряд ЗСА мусів рятувати сталеву промисловість такою штучною регуляцією цін чужих виробів, яка допомагала б продажеві американських виробів. А тепер ще більш далеко йдучих протекційних засобів вимагає автомобільна промисловість. Вона вимагає, щоб спинити або принаймні зменшити довіз чужих, в першу чергу японських авт. За тими двома ділянками в черзі чекають інші з такими самими вимогами. Здавалося б, це — проста й самозрозуміла вимога, але при основнішому вгляді зразу видно, що тут ідеться про самі основи. Противники протекційних засобів проти імпорту чужих товарів зовсім правильно вказують що: а) американські протекційні заходи викличуть такі самі протизаходи з боку інших країн, і це може доправадити до переговорів і врешті до господарської війни. А це породить наслідки і на інших відтинках, головно на політичному; б) усякі засоби не допустити чужий кращий і дешевший товар є з одного боку незаслуженою премією для свого відсталого промислу, а з другого — вони утривалюють і збірігають те, що в американському житті невдале, шкідливе, що не здало життьового іспиту.

В американському господарському житті є цілий ряд органічних недоліків як збоку капіталу, так і збоку праці. Капітал занедбав потребу постійних технологічних змін й удосконалень, а всю свою увагу присвятив зростові зисків. Робітник і його профспілки зужили всі можливі дороги для надмірного піднесення заробітних платень. Американські робітники власне в сталевому і автомобільному промислах, що клигають, дістають найвищі заробітні ставки. В американському автомобільному промислі заробітні платні робітників перевищують на 60 відсотків найбільші під оглядом висоти індустріяльні заробітки. А їхня продуктивність, хоч вища як у інших ділянках, але аж ніяк не виправдує таку високу різницю платень. Коли ж мова про порівняння з продуктивністю закордонного робітника, — то і поготів залишається продуктивність американського робітника далеко позаду продуктивности робітника закордоном. Ринки ж сьогодні загальносвітові, і, що відстале в загальносвітовому відношенні, є відсталим і на своєму крайовому ринку.

Натискання на продаж власного продукту в такій ситуації таким чином ще й додатково викликує збільшення інфляційного тиску. Зріст заробітних платень має умотивування тільки в зрості продуктивности, ко-

(Продовження на ст. 4)

ЖИТТЯ і ЗНАННЯ
Редагує Лев Яцкевич

Світла і тіні майбутнього світу

Світ, в якому живемо змінюється немов у калейдоскопі. Пригляньмося деяким основним фактам і подіям, які матимуть драматичний вплив на наше життя у найближчім майбутнім.

Те, що найбільше кидається у вічі, це постійний ріст великих метрополій: у Ню Йорку та його околиці живе тепер 15 мільйонів людей, в Токіо — 14 мільйонів, у великім Лондоні — 13 мільйонів, а у великім Парижі — дев'ять мільйонів. Не стоять позаду і південно-американські міста. В останніх двох роках число мешканців Ліми, столиці Перу,збільшилося трикратно і сьогодні дорівнюється 2,5 мільйона; у Каракасі, столиці Венесуелі,— п'ятикратно та становить сьогодні два мільйони. Від 1917 року дотепер число мешканців Москви збільшилося п'ятикратно.

Найбільш тривожно, проте, виглядає постійна урбанізація та скупчення людей в Індії. Наприклад, кількість мешканців Калькутти, на протязі останніх кількох років, збільшилося з трьох до семи мільйонів.

Бульдозери щоденно на цілому світі розкопують простір величиною 2,000 квадратних миль. Із усіх ресурсів, потрібних для життя людини, пріснa вода вважалася за невичерпну. Для прикладу слід подати, що мешканці ЗСА в 1900 році зуживали на свої потреби 160 більйонів літрів води денно, а в 1940 році 1,5 трильйона, а в 1980 році — три трильйони. Цебто мешканці ЗСА уживають сьогодні 25 відсотків більше води за ту, яка спливає до американських резервуарів у формі дощу та стопленого снігу. У висліді, кожна краплина води з водотягового крану, це фільтрована вода, що перейшла вже крізь каналізаційну систему даного міста. Не краще стоїть справа з питною водою у Західній Німеччині, головно, в т. зв. Рургебіті (области Руршини), де вода, що пливе, наприклад, з кранів міста Дуйсбургу, перейшла вже п'ятикратно крізь його каналізаційну систему.

Крім занечищення питної води, щораз дужче відчувається занечищення повітря. Для прикладу можна подати, що пересічний автомобільний водій, в часі переїзду крізь нюйоркську ділницю Мангеттену, при кожнім віддиху, втягає стільки диму, що при „затягненні" папіроскою.

У Чікаго, в часі великої вологости повітря, розлітаються найлонові панчохи, в Токіо — в'януть вишневі дерева, а в Лос Анджелесі — не сходять певні роди ярини.

Затруєна вода з ріки Огайо нищить сталь фабричних турбін. У той спосіб технологія проходить фазу самознищення. Для мешканців густо заселених міст, тумани сірчаної кислоти та отруйного озону стали буденним явищем, що дістало назву „смог".

У недалекій майбутності волошкове небо стане ще більш затьмарене, як сьогодні. Чотирирушійний реактивний літак, з повним обтяженням, затруює повітря випускними газами, що дорівнюється кількісно випускним газам із шість тисяч автомобілів. Не слід також забувати, що летунська комунікація збільшується втричі кожних п'ять років, і в такім самім ступені, збільшується затруєння повітря. Згідно зі статистикою, на місто Ню Йорк спадає кожного року 1,300,000 тонн двоокису вуглевю, 500,000 тонн двоокису сірки, 400,000 тонн вуглеводнів, 300 тонн двоокису азоту та 200 тонн пороху і сажі.

На протязі останніх десяти років повітря над ЗСА наснажилося двома трильйонами тонн отруйних газів, здебільшого продуктами спалення.

Учені і дослідники цих проблем передбачають, що в 2,000 році кількість людей нашої планети дорівнюватиметься шістьом більйонам, з чого 75 відсотків буде мешкати у великих містах. І тому, вже сьогодні плянові міст висновують візії Мегаполісів, у формі велетенських цементових перснів, що в половині наступного тисячоріччя опережуть земну кулю та зметуть з овиду останні залишки її рістні.

Якщо мова про ЗСА, то 50 відсотків мешканців цієї великої імперії буде розташовано у трьох великоміських осередках: Бос-Вош (між Бостоном та Вашінгтоном), Чі-Пітт (між Чікаго та Піттсбургом) та Сан-Сан (між Сан Франсіском та Сан Дієго). Якщо хочемо уникнути марива Апокаліпси XXI сторіччя, вирощенню, не технологією, але людиною, яка використовує її для швидкого збагачення, то слід вже сьогодні почати плянування та будову міст майбутности. Таку саму думку заступає Світова Організація Здоров'я, вважаючи, що поруч проблеми миру, найважливіша проблема світу — це плянування майбутніх міст. Ця проблема становить „гамлетівське: бути або не бути для наших унуків і правнуків!

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

П.П.

„РАДШЕ ЧЕРВОНИЙ ЯК МЕРТВИЙ..."

Дорадником Президента для справ крайової безпеки, яким за президентури Ричарда Ніксона був справжній Генрі Кіссінджер, а за президента Джіммі Картера Збігнєв Бжезінські, в Уряді Роналда Регена є Ричард Аллен. Коли Кіссінджер, пізніший державний секретар за Ніксона і Форда і Збігнєв Бжезінські, обидва професори університету, зискали собі міжнародне ім'я, як непересічні індивідуальності, то Ричард Аллен — бодай покищо — мало кому відомий, дармащо його спеціяльністю є „юс енд Ньюз Ріпорт" — аналіза міжнародних подій і що він тому є першорядним фахівцем у ділянці закордонної політики. Але формальним і фактичним режисером і виконавцем закордонної політики за Роналда Регена є Александер Гейг, біля якого дорадник Президента для справ Крайової політики буде дійсно тільки дорадником.

Проте всіх трьох — самого Роналда Регена, Александра Гейга і Ричарда Аллена єднає та сама політична філософія: найбільшим ворогом світового миру і найбільшим порушником міжнародного права є Совєтський Союз і тому на найпершому місці завдань американського Уряду є зупинити похід совєтського імперіялізму. І найкраще — чи просто єдиним — засобом для здійснення цієї місії є здвигнути економічну і мілітарну силу, бо тільки з силою рахується Москва і тільки сила рішає у взаєминах із Совєтським Союзом.

Політична філософія

Цю політичну філософію, тотожну з поглядами президента Регена і державного секретаря Гейга, виявив Ричард Аллен вперше публічно на бенкеті організації Конференції консервативної політичної акції — протилежний відповідник організації Американці для демократичної акції, — присвятивши свою промову виключно справі американської крайової безпеки, залежної від співпраці з союзниками ЗСА. Тут Аллен признав, що західньоевропейські союзники Америки переживають таку саму, чи подібну економічну кризу, як Америка — інфляцію, зріст дорожні, безробіття. І він натякнув на другу аналогію між Західньою Европою та ЗСА: острах перед вибухом третьої світової війни. В американському громадянстві настала своєрідна психоза — страх, щоб Америка не заплуталась у „другу В'єтнамську війну".

Цей психологічний стан, зформований першою великою прогрою Америки у В'єтнамі, сприяв пацифістичній течії, що була і є — частиною політичної філософії Демократичної партії. Гаслами цієї філософії є „мир за всяку ціну", — „масло народові, а не гармати", — перша місія державного проводу — дбати за соціяльну опіку над власними громадянами, а не журитися народами у широкому світі. Цей своєрідний ізоляціонізм, смертельно шкідливий і загрозливий для цієї країни, тому що російський комуністичний імперіялізм не визнає „доктрини Монро", яка забороняє неамериканським країнам втручатися до внутрішніх справ західньої гемісфери. Пацифізм країн Західньої Европи має ще глибший і більш раціональний ґрунт: у цьому сторіччі Европа пережила дві світові війни, які так матеріяльно її знищили і таку духову революцію спричинили у наступних поколіннях, що вона смертельно лякається повторення тих воєнних трагедій.

Панічний страх

Але у цьому своєму панічному страху перед новою війною західньоевропейські державні мужі та широкі кола народів перестають реально дивитися на світ і стають наївними мрійниками, які свої побожні бажання утотожнюють з дійсністю. Західньоевропейські країни, члени Північно-атлантійського Союзу (НАТО), до якого належать також ЗСА і Канада, довгий час вірили у свою безпеку під крилами американської мілітарної потуги. Це було особливо в добі, коли ЗСА мали монополь на атомову зброю. Згодом, коли розрослася совєтська імперія — принципом закордонної політики західньоевропейських країн стало „мирне співжиття" з СССР чи згодом детант на базі переговорів і договорення.

І Ричард Аллен саме й пригадав американським союзникам зі Західньої Европи, що переговорювати й договорюватися зі Совєтським Союзом можна тільки з позиції сили, а не з позиції слабости. А щоб бути в очах Совєтського Союзу сильним — треба впорядкувати свої власні економічні болячки, треба зрівноважити бюджет. Аллен, вірний програмі Роналда Регена, натякнув, що годі переван тажувати державний бюджет справами соціяльної опіки, бо тоді не стає місця на бюджет оборони, на такі збройні сили, які єдино можуть бути базою для успішних переговорів з Моск-

(Продовження на ст. 4)

Роман Кобринський

КИТАЙСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА — СЬОГОДНІ

(3)

На перерві спитав мене сусід — китаєць — чи столові палочки заважають нам при їжі. — Зовсім ні, — відповів я, — це давній благородний звичай брати їжу при допомозі палочок. Їх, — додав я, — вживали китайці вже тоді, коли на королівських европейських дворах їли ще...пальцями. Зрештою китайці — це винахідливий нарід. Принцип конструкції висячих мостів, оборотну керму на кораблях, друкарську штуку, магнетний компас, папір і порцеляну знали в Китаї вже тоді, коли европейці щойно мріяли про ці речі. Стрільний порох вживали китайці на 500 років перед винаходом його в Европі, а наука Конфуція про поділ дібр на землі існувала на дві тисячі років перед такими ж тезами Карла Маркса.

На прийнятті подавали пиво (нехолоджене), лемонаду, маотаі — горілку, чай. Треба було призвичаїтись до гострих або солодких сосів з брунатного цукру, що їх подавали до риби і ярини. При кінці прийняття представник Бюра Туристики випив тост за приязнь обох народів; перекладчик переклав нам його слова англійською мовою, а наш провідник відповів коротко подякою за гостинність. З черги, представник Бюра підходив до кожного стола, цокався келішком з кожним учасником, при чому гість мав випити чарку до дна і відвернути келішок горі дном. Усіх учасників прогулянки обдаровували на кожному прийнятті, що відбувались у кожному місті, де ми задержувались, різними дарунками, як: статуями з мармуру, столовими скатертями, вахлярами, образками, комплектами ілюстрацій даного міста і ін. Тут немає, однак, звичаю клепати під час розмови сусіда по плечу, ані цілуватися у щоки. Не дається тут також „типсів" обслузі. На закінчення прийняття подавали ще вогкі теплі серветки, щоб витерти руки.

У Пекіні після прийняття відбулися виступи комсомольської молоді в однострoях, яка співала, танцювала і грала на китайських інструментах, таких як: піпа, цимбали, чіп (гарфа), сі гу (чотириструнна скрипка) і ін. співали також американські пісні. Виступи молоді були старанно підготовані і бездоганно виконані. Звертало на себе увагу тріо дівчат, з яких наймолодша могла мати найвище вісім років. Їхні голоси були сильні, а личка непридродно нашмінковані. Чи не краще презентуються наші діти, яких личка не потребують шмінки ані зайвої міміки.

Виходячи зі залі, кожен із нас прощався у вестибюлі з представником Бюра Туристики. Стиснувши йому руки я добавив, що цей вечір був одним з найкращих, проведених тут у Китаї і залишиться надовго у нашій пам'яті. Перекладчик негайно переклав мої слова представникові Бюра Туристики. Ми усміхнулись.

Виїхавши поїздом з Пекіну до Тієнтсіну, ми по дорозі придивлялись рільничій господарці китайців, як вона розвивалась і які дала висліди. По розколі Китаю із СССР у 1960 році, китайці перш усього звернули увагу на поліпшення стану рільництва, щоб прогодувати населення, а з черги щойно на модернізацію індустрії, на підвищення технології, на поширення торгівлі і на справи оборони. Китай перш усього почав імпортувати продукти, що причинилися до розвитку країни, а щойно після того брав до уваги поліпшення долі консумента. Отже, закордонні фірми одержували дозволи будувати тут фабрики, привозили сюди свої сирівці, давали позички, кредити та закладали в Китаї свої бюра. А рільництво як таке і збільшення його продукції, розвивалось одночасно, завдяки належному вживанні добрив, кращих рослин і добору насіння. Завдяки теж стосуванні наводнювання на великій частині управної площі, 43 мільйонів гектарів на 106 мільйонів гектарів цілої площі, Китай став на першому місці серед країн, що застосують наводнювання у виробництві рільничих продуктів. На півночі Китаю переважає управа кукурудзи і пшениці, садять соняшники, сою, деще картоплі. Кавуни подають на кожному прийнятті. На півдні — риж.

У поїзді ми дістались до вагону першої кляси. М'які сидження були застелені ясним покривалом, посередині між сидженнями, стояв столик під вікном, на ньому торнятка з жасминовим чаєм, прикриті покришками та малий вазонок з квіткою.

Тієнтсін, третє по величині місто в Китаї (7 мільйонів населення), є вузловою станцією для поїздів до Москви і Сеулю. Поїзди електрифіковані, вагони комфортово уладжені, в них передні на клунки і полички на часописи. В Тієнтсіні пересіли ми на автобус, що завіз нас 120 кілометрів до пристані в Богайському заливі. Тут всіли ми на корабель нашої агенції Ліндблад, на якому відбули ми решту прогулянки вздовж побережжя, вступаючи кожного дня до іншої місцевости. Корабель поємности 2,500 тонн, крім залоги, примішував сто пасажирів. Капітаном корабля був Седергольм, швед, крім нього залога складалась з трьох офіцерів, шістьох інженерів, лікаря, директора прогулянки і 4 провідників і служби. В складі залоги працювали швед, англійці, німці і еспанці. Ми одержали дуже привітну кабіну на найвищій палубі корабля з вікном на поклад. Під час плавби „Експлорер" причалював до шести місцевостей, що їх ми звиджували. Кожного дня ми одержували снідання, полуденки і вечері, а — по полудні чай. Ночували в наших кабінах. Харч був знаменитий.

Коли ми задомовились, ми віднайшли наш куточок у малій бібліотеці корабля, що була підібрана для подорожуючих по світі. Тут були книжки з історії, мистецтва, природи різних країн, описи подорожей і незнаного нам рослинного і звіринного світу, журнали — все це в п'яти мовах. Тут сказали нам також, що між залогою корабля находились учасник першої випрaви на верх Мавнт Еверест в Гімалаях, що його здобули Гіллярі і Тензінг в 1953 році.

Одного дня під час полуденку було дуже глітно в їдальні. За нашим столиком було ще вільне місце і до нас присіався смаглявий, приблизно 40-річний індієць, з чорним вусом. Ми познайомились. — Тензінг, — сказав він, привітавшись. Мені ще тамтого року, під час нашої поїздки до Індії, оббились об вуха прізвища учасників, що здобули Мавнт Еверест, тому я й спитав його — Чи то ви здобули Мавнт Еверест разом з Гіллярі? — Так, це я — засміявся він і ми розговорились.

(Продовження буде)

ДЛЯ ЗМІЦНЕННЯ СПІВПРАЦІ з Єгиптом Ізраїль йменував новим амбасадором в Каірі колишнього шефа середньосхідного департаменту Моше Сассона, який є визнаним ізраїльським спеціялістом в арабських справах. Він також був амбасадором в Італії і Туреччині. Попередній амбасадор Ізраїля в Єгипті Еліягу Бен-Еліссар зрезигнував, бо зголосив свою кандидатуру на посла до ізраїльського парляменту й має добрі вигляди бути вибраним.

З ОГЛЯДУ НА ПОГІРШЕННЯ ситуації з питною водою в місті Ню Йорку посадник Едвард Кач плянує проголосити другу фазу заощадження питної води, яка охоплюватиме заборону поливання городів, миття авт, наповнювання приватних басейнів і скорочування праці тих підприємств, які зуживають багато води. Поліція й інші міські чинники строго каратимуть тих осіб, які користуватимуться без дозволу водою з так званих гідрантів. Порушників каратимуть гривною у висоті 50, 100, 200 і аж до 500 долярів в залежності від порушення. Якщо не буде значних опадів, Кач носиться з думкою впроваджати вже заздалегідь третю фазу заощадження води.

ПОМЕР БЛ. П. ОНУФРЕЙ КЕКІШ

Ню Йорк, Н. Й. У четвер, 2-го квітня 1981 року тут помер після довшої тяжкої недуги бл. п. Онуфрей Кекіш, колишній учасник Українських Визвольних Змагань в 1918-21 роках, урядник в багатьох установах в Підгаєччині, активний громадянин в Україні і на поселеннях у вільному світі. Панахида буде відправлена в п'ятницю увечері в похоронному заведенні Петра Яреми при 129 Схід 7-ма вулиця; похорон в суботу з цього ж похоронного заведення до церкви св. Юра і на цвинтар св. Андрея в Бавнд Бруку. Покійний залишив в жалобі: дружину Євгенію, синів Богдана з дружиною Дарією і внуків Уляну і Романа, сина Бориса і сестру Пелагію Кісіль.

КОПАЛЬНЯНІ РОБІТНИКИ відкинули більше як двома третіми голосів тимчасовий договір підписаний у Вашінґтоні речниками Департаменту праці і юнією вуглекопів. Президент юнії Сем Чирч, який між іншим особисто підтримував договір заявив, що тепер правдоподібно не вдасться уникнути загального страйку 160,000 вуглекопів у східніх і середньозахідніх стейтах. Робітники домагалися підвишки платень на 52 відсотки й інших полегш, юнія натомість погодилась прийняти тимчасово запропонованих Урядом 36 відсотків з надією, що вуглекопи, враховуючи загальну економічну ситуацію в ЗСА і безробіття, погодяться на підписання договору.

Т.ШУМИЛОВИЧ БЕРЕ УЧАСТЬ У ВИСТАВЦІ

Ню Йорк, Н. Й. — У Ґовернор'с Айленді, Н.Й., відбудеться виставка картин, у якій візьме участь Тарас Шумилович. Виставка триватиме від 5-го до 17-го квітня 1981 року і проходитиме у бібліотеці.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 1-го квітня 1981 року, упокоїлась в Бозі, наша Дорога і Незабутня СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

МАРІЯ ЛЕМІЩУК

проживши 91 років, вдова по бл. п. о Йосифові, парохові Славська, Україна.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 3-го квітня 1981 року в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в суботу, 4-го квітня 1981 р., о год. 9-ій ранку до церкви св. Юра, а опісля на цвинтар Gate of Heaven.

В глибокому смутку:
сестра — МЕЛЯНІЯ ШЕПАРОВИЧ
сестрінка — ІРЕНА ГОШОВСЬКА
Ближча і дальша Родина в Америці й Україні

Ділимося сумною вісткою з Друзями і Знайомими, що з Волі Всевишнього, дня 29-го березня 1981 року, відійшов у Вічність, на 68-му році трудолюбивого життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ДІДУСЬ І ВУЙКО

бл. п.

МИХАЙЛО КОРОСТІЛЬ

ПАНАХИДА — в середу, 1-го квітня 1981 р., в похоронному заведенні Литвин і Литвин.

ПОХОРОН в четвер, 2-го квітня 1981 р., о год. 10-ій ранку в церкві Непорочного Зачаття в Гілсайд, Н. Дж., а опісля на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
дружина — ГАЛИНА
донька — ЯРОСЛАВА з мужем ВАСИЛЕМ ЯНЦІВ і дітьми
донька — ЛЮБА з мужем ОЛЕКСОЮ ТКАЧОВ і двома дітьми
сестра — ЛЮБА КРИВОКУЛЬСЬКА з ріднею в Канаді
сестра — МАРІЙКА
та брати — ІВАН І ПАВЛО з родинами в Україні
Ближча і дальша Родина в Україні, Канаді і Америці

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ мого Найдорожчого МУЖА

бл. п.

Д-ра МИХАЙЛА ДАНИЛЮКА

отамана Блакитного

ВРОЧИСТУ ПАНАХИДУ за спокій Його прекрасної душі

відправить о. Михайло Куданович

в суботу, 11-го квітня 1981 року, о год. 6:30 веч. в церкві св. Михаїла у Міннеаполісі, Мінн.

РАЇСА ДАНИЛЮК — дружина
І РОКСАНА — донька

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
203 Second Ave.
New York, N. Y. 10003

З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ І ВДЯЧНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФУНДАЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

СПИСОК ч. 3 (листопад-грудень 1980)

Щиро вітаємо достойних членів фундаторів Фундації Українського Вільного Університету (УВУ) Миколу і Марію Войчуків, які зложили на Фундацію УВУ 15,200.00 дол. Нам приємно зокрема привітати Панство Бойчуків, як чергових фундаторів „ПОСТІЙНОГО СТИПЕНДІЙНОГО ФОНДУ" (ПСФ) при Фундації УВУ. Із ПОСТІЙНОГО СТИПЕНДІЙНОГО ФОНДУ ім. Миколи і Марії Бойчук щорічно буде приділена стипендія в їх імені на студії, або дослідну працю в царині українстики. Фінанси ПСФ є поставлені окремо на найвищі відсотки, у банках і тільки відсотки розподіляються на стипендії або дослідні праці чи публікації згідно із волею та бажанням фундатора чи жертводавців. ОСНОВНИЙ капітал зложений фундатором чи жертводавцями залишається постійно ненарушеним. ТОМУ ці ПСФ будуть існувати вічно. САМ Меценат, родина, або нащадки є річно інформовані про використання і розподіл відсотків даного ПСФ, одночасно фундатори, родина чи їх нащадки своїми порадами та дальшими пожертвами можуть постійно розбудовувати ці родинні ПСФ. Всі пожертви на ПСФ або прямо на Фундацію УВУ є звільнені від податку.

Вітаємо Вельмишановну меценатку Катерину Коленяк, активну діячку на народній ниві, це із першої еміґрації в США, яка до сьогодні зложила на Фундацію УВУ 2,225 дол. (Цього літа буде призначена одна стипендія в її імені для студента із найстаршої української еміґрації в Юґославії).

Вітаємо щиро нових членів добродіїв, а саме: Вельмишановних достойних панів: Романа Кухту, Ярослава Плескуна, дир. Прокопа Матійціва, д-ра Олександра Стрільбицького, і Теофіля Лотоцького, Олега Ґелемея, мґра Василя Воронку, мистця Діонізія Шолдру. Дорогих панство Михасю і Михайла Баран, д-ра Стефана і Ярославу Стрільбицьких, д-ра Мирослава і Любу Прокоп, Ярослава і Ярославу Букачевських і десятки нових членів Фундації УВУ та сотні нових і постійних жертводавців на єдиний у світі Український Вільний Університет.

15,000.00 дол. зложили:

Бойчук, Микола і Марія

1,000.00 дол. зложили:

Коленяк, Катерина

По 500.00 дол. зложили:

Баран, Михайло і Михася; Кухта, Роман; Плескун, Ярослав

200.00 дол. зложили:

дир. Матійців, Прокіп

По 100.00 дол. зложили:

д-р Вернадин, Ярослав і Стефанія; Вобиляк, Дмитро; д-р Борковський, Роман і Марія; д-р Гординський, Б.; д-р Гребеняк, Ірина; Ґелемей, Олег; мґр Дячук, Уляна і інж. Володимир; Клюфас, Всеволод і Софія; Комар, Зенон і Патриція; Лебедь, Дарія і М.; проф. Лобай, Іван і Галина; Млинко, Ярослав; д-р Музичка, Ярослав і Ляриса; Німець, Павло; Олексюк, Борис А.; д-р Пшик, Петро; д-р Риплянський, Анатолій з дружиною; СУМА — Фед. Кредитівка в Йонкерс, Н. Й.; д-р Стрільбицький, Александер; Цибух-Швідан, Текля

По 50.00 дол. зложили:

Чорнобіль, Андрій (Алтон Тул Ко. Інк.); д-р Дармограй, Петро і Галя; Данилишин, Григорій; Котляр, Петро і Зоряна; д-р Масний, Еміль; д-р Мороз, Роман і Оля; Піснюк, Володимир; д-р Прокоп, Мирослав і Люба; Юрченко, Анна

35.00 дол. зложили:

д-р Домбчевський, Іларійон і Анна

По 25.00 дол. зложили:

Врикович, Володимир і Теодозія; Гевко, Роман і Михайлина; о. Гребець, Володимир; д-р Гелета, Ярослав; д-р Дзюбик, Роман і Анна; Добош, Лаврентій; Долінський, Адріян і Ляриса; Домчевський, Роман і Люба; д-р Душник, Володимир і Марія; інж. Заяць, Ігор; Кальбер, Богдан; Корінець, Микола; Курчак, Микола і Оля; Лотоцький, Теофіль; Лучків, Іван; Макар, Іван; Михайлишин, Дмитро; д-р Мостович, Леонід і Оксана; Моторний, Теодор; д-р Небелюк, Василь; Німилович, Яків і Анеля; Озга, Мирон; Поліщук, Павло і Розалія; д-р Правак, Т. П.; Робак, Богдан і Марія; Самопоміч Ню Йорк (Відділ); Цюпак, Микола; Стасюк, Тамара Т.; Тимків, Микола; інж. Тишовницький, Омелян М. і Олена; Укр. Католицька Церква Св. Марії в Алентавн, Пен.; д-р Фішер-Слиж, Марія; д-р Халупа, Леонід і Таня; Ходорович, Дмитро; Цап, Михайло і Мирослава; Черевайко, Микола і Анна; інж. Чипак, Ярослав; Чорнобіл, Роман і Анна; д-р Шебунчак, Богдан і д-р Софія; Шевкун, Стефан; д-р Шкільник, Володимир; д-р Школьнік, Александер; Маєстро Шолдра, Діонізій; д-р Яблонський, Стефан і Ярослава

По 20.00 дол. зложили:

Капюка, Марія; Макаф Янда; Скоп, Александер; Цимбала, Стефан і Евгенія; Шуст, Стефан

По 15.00 дол. зложили:

Андрусишин, М.; Вачинський, Юліян; Ваюк, ест і Татіяна; Везубяк, Іван; Врадків, Віктор і Александра; Вреньо, Микола; Букачевський, Ярослав і Ярослава; Вудзяк, Роман; Вудний, Всеволод; Вук, Андрій і Катерина; Галіцкі, Іван; Гошовський, Володимир і Леонтина; Ґріґоренко, Андрій і Марія; Гуран, Константин і Наталія; проф. Данів, Александер і Марія; Дикий, Осип; Дурбак, Марія; Еванчук, Іван; Кабала, Іван і Анна; Касенич, Теодор; Качуровський, Василь; Когут, Франко; Копичук, Роман; Костів, Семен і Ірина; Корсунь, Федір; Кришталович, Ярослав і Ярослава; о. Куданович, Михайло; Лисак, Йосиф і Анна; Лозинський, Григорій; д-р Лярій, Йосиф; Маріяш, Софія; Метіль, Ігнат і Еріка; Меуш, Петро; Натина, Василь і Анна; Піндічук, Евген; Плішка, Анна; Полянський, Іван; Прокопов, Теодор і Георгіна; Рижий, Адам і Катерина; Ромах, Микола і Марія; Рубчак, Евгенія; Савицький, Іван; Саєвич, Юрій; д-р Сенковський, Теодозій і Ірина; Сем'янчук, Марія; Серабин, Стефан і Францис; Серафин, Йосиф; Цьонко, Леонід і Женет; Шпак, Михайло і Михайлина; д-р Стецьків, Евген; Стадник, Іван; Станько, Антін; Супринович, Александер; Тимків, Юрій; д-р Трач, Роман і Надія; Узино, Зинаїда; Хомницький, Петро; Цебрій, Григорій; Черевко, Волтер і Гедвіг; Чеселка, Іван і Ольга; Чічіля, Петро; Чучман, Стефан і Марґарета; Шевчук, Тиміш; Юртин Чарлс (Юртин Констракшен Ко.); Якубовський, Михайло і Марія

По 10.00 дол. зложили:

проф. Варагура, Володимир і Марія; Вздур, Василь; Василькевич, Зенон і Марта; мґр Воронка, Василь; Гасяк, Семен; Головацький, Осип і Юстина; о. Галонжка, Тарас; Дебрич, Михайло; проф. Жарський, Едвард; Китастий, Петро і Лідія; Кравс, Володимир і Анастазія; Лаврів, Микола і Надія; Лужницький, Григорій і Ніна; Мазур, Юрій; Моравський, Микола, Новосівський, Тарас і Ірина; Охримович, Юліян; Пушка, Василь і Аґета; Решітник, Василь; Скерпон, Тимко; Сольчаник, Мирослав; Фаріон, Марко; Харчишин, Ярослав і Анна; Чорний, Микола; Шашло, Галина; Школяр, Михайло і Оля; Ярема, Петро; Атт. Ярема Стефан

По 5.00 дол. зложили:

Валанда, Евген і Софія; мґр Губчак, Осип і Анна; Дитиняк, Володимир; Добушак, Володимир і Катерина; Дорощук, Василь і Марія; Єрмоленко, Євген; Заблоцька, Текля; Левицька, Іванна; Лех, Йосиф; Луків, Іван; Небошинський, Сергій і Феодозія; Павлів, Еліяс і Емілія; Пилипчак, Стефан і Марія; Романцьо, Василь і Марія; Фединський, Александер; Фріц, Петро і Анна; Цьолко, Роман і Люба; Чала, Катерина

4.00 дол. зложили:

Протас, Михайло

3.00 дол. зложили:

Кітвіс, Н.

2.00 дол. зложили:

Лучкань, Володимир

По 1.00 дол. зложили:

Лемеха, Петро; Швець, Ігор

Ім'я і прізвище в цьому списку подаємо так, як вони були подані жертводавцями українською мовою, якщо вони були подані тільки латинкою — подаємо їх користуючись транслітерацією Конґресової бібліотеки США.

Щоб оминути неточностей, просимо всіх шановних жертводавців подавати свої прізвища в двох мовах.

Щиро дякуємо всім жертводавцям. З уваги на всеукраїнську місію, яку сповнює УВУ, МЕТОЮ ФУНДАЦІЇ є, в шестидесятиліття існування УВУ (1921-1981), — створити ОДНОМІЛЬЙОНОВИЙ ФОНД, який допоможе забезпечити не тільки існування, але і дальший розвиток української науки у вільному світі, так конче потрібної тим більше, що на Рідних Землях йде повна русифікація.

ТОМУ УПРАВА Фундації звертається до ВАС з гарячим проханням стати членом Фундації, або скласти пожертву в міру Ваших спроможностей. Якщо Ви зложили свою пожертву — тоді доповніть її одноразово чи ратами, щоб стати членом Фундації із всіма правами, відповідальністю і привілеями. Коли Ви вже є членом Фундації — просимо ВАС піднести свій вклад на вищий рівень.

Нехай у нашій діяспорі не буде ані одної особи, родини, парафії, організації чи установи, ім'я якої не було б записане між тими, що поклали свою цеголку у велику будову — Фундацію УВУ.

Виповніть ще сьогодні ЧЛЕНСЬКУ ЗАЯВУ і перешліть разом зі своєю вкладкою чи пожертвою на адресу Фундації. Ще раз запрошуємо ВАС ОСОБИСТО до цього.

Проф. Петро Ґой — Президент Фундації УВУ
Д-р Ярослав Мощак — Фінансовий Фундації УВУ

Просимо ласкаво тут відтяти й виповнити

1. Прошу прийняти мою (нашу) пожертву: $ 15.00 ☐ ; $ 25.00 ☐ ; $50.00 ☐ . інша:
2. Роди членства: (одноразова членська вкладка)
   а) звичайний член ☐ $100.00;
   б) член добродій ☐ $ 500.00;
   в) член-меценат ☐ $ 1,000.00.

Зобов'язуюся сплатити до .... (дата)

Ім'я і прізвище або назва організації ....

Адреса ....

Підпис апліканта (жертводавця) .... Дата ....

Чеки виписувати на: UFU Foundation та висилати на адресу Фундації УВУ:

UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, Inc.
203 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003

Боротьба...

(Продовження зі стор. 2)

ли ж того немає, то він прямо переноситься на зріст інфляції. І це власне має місце в американському господарському житті. Значить — не зберігати треба такий стан, а усувати його, коли хочеться тривалого уздоровлення власного господарського життя, а не тільки хвилевих користей поодиноких ділянок; йдеться про справжні основи.

Вихід нелегкий

Не зважаючи на очевидність цих фактів, вихід з сучасного положення нелегкий. Він бо заторкає вигоди й інтереси як капіталу, так і праці. І вони це розуміють. Представники американських підприємців і юній створили спільну комісію для розгляду й полагоди цих проблем. Ця комісія, а вслід за нею й обидва головні господарські чинники мають перед собою вибір: або спільними силами боротися за збереження привілеїв і здобутих вигід, або вийти на шлях послідовного шукання виходу з нездорового стану навіть коштом пожертв одного й другого: праці й капіталу.

І тут є ключ до тривалої розв'язки існуючих недоліків і відставання американської індустрії. Сама держава в американській системі ніякими законами не зможе повернути розвитку подій у бажаному напрямі. Тільки повна співпраця головних господарських чинників, тобто підприємця і робітника, з новими напрямними й вимогами можуть доконати цього. Одначе, ще і ще раз треба підкреслити, що один і другий чинники мусять бути готовими на пожертви. А історія знає мало випадків, коли таке ставалося. Чи станеться воно тепер?

Студенти влаштували...

(Продовження зі стор. 1)

Сейнт Джонс університету не мав цієї проблеми, рапортуючи, що всі сто членів студентів-українців тут активні. Дискутовано було також способи й шляхи, як зацікавити студіюючу українську молодь зорганізованим студентським життям, як зробити працю в існуючих осередках більш привабливою для українського загального добра, та обговорювалася справа Катедри українознавства при Колумбійському університеті. Було пропоновано, беручи за приклад студентський досвід з організацією Гарвардських катедр, розпочати акцію тут збіркою фондів на цю ціль.

Голова СУСТА Р. Стойко-Лозинська поінформувала про трагедію в родині Січків, розповідаючи про „Звернення до студентів світу" Володимира Січка, який просить всіх студентів про допомогу для нього і його брата Василя. Обидва брати тепер і їхній батько Петро засуджені в СССР. Володимир просить добитися для нього і брата можливости студіювати в ЗСА; вони відмовилися від совєтського громадянства. На заклик голови СУСТА до українського студентства в Америці виступити масово на захист свого одноліткa й колеґи, зголосилися два добровольці до комітету, який розпічне акцію в обороні братів Січків.

На цій першій сесії конференції представник Владики Василя Лостена о. Стефан Фабреґас уділив зібраним єпископське благословення, зазначуючи, що Церква виявляє завжди велике зацікавленя співпрацею з молоддю.

Друга пообідня сесія конференції включала панель на тему „Студентська громада, як засіб індивідуального розвитку". В панелі брали участь: О. Ганушевська, М. Кордуба і Л. Семушак. Орися Ганушевська з Ровдайлендської студентської громади виступала з заувагами про потребу культурного розвитку, підкреслюючи головну ролю студентських клюбів і громад у тому, щоб приваблювати українців-студентів до праці в клюбах з головним завданням — протиставитися асиміляції. Друга панелістка — Марта Кордуба з Ню Джерзі, підкреслила необхідність притягати до праці також третє і четверте покоління, якщо українці мають зберегти на майбутнє свої етнічні поселення в цій країні. Її досвід, як координатора братської активности в Українському Народному Союзі, дав їй багато матеріялу до цієї теми, чим вона і поділилася з учасниками панелю, наголошуючи преважливу ролю української і англомовної преси. Третя учасниця — Лідія Семушак, голова Сейнт Джонс університетського українського клюбу, скупчила свою увагу на періодиках чисто студентських, які є засобом втримування зв'язків поміж членством і тими, що членами можуть стати. Другий панель мав назву — „Чому наші батьки сперечаються?", на тему XIII Конґресу Українців Америки. В ньому брали участь Ігор Зварич, Михайло Галатин і д-р Юрій Савицький. Сама тема дещо була змодифікована через те, що не вдалося ініціяторам панелю дістати речників з різних молодечих організацій. Тому що „Зарево" відмовилося брати участь, як поінформувала Р. Стойко-Лозинська, тема панелю була загальніша. Ігор Зварич переважно говорив про ідеологічні різниці поміж партіями серед українців, які творять собою зорганізовану українську громаду на поселеннях у Америці. Михайло Галатин зауважив, що назва панелю могла б бути змінена на „Чому ми, молодь, сваримося?", бо розкол поміж старшим громадянством поширився і на молодечі організації, де нуртує поділ. Молодь дискутує про те, якою має бути студентська діяльність — культурницькою чи політичною.

Д-р Ю. Савицький використав форум конференції для зреферування тепер дуже актуальної на терені Ню Йорку справи Українського Інституту Америки, в якому молодь також має мати уділ.

Увечорі всі учасники дивилися висвітлення фільму „Тарас Бульба" в будинку УККА.

Недільна частина конференції проминула, крім ранішніх богослужень, на мистецькій виставці і пописі талантів. На виставці були фото-праці Михайла Мулика, Ірени Воловодюк і Ореста Кизика та рисунки Джеррі Галатина.

В концертовій частині брали участь — сопрано Лариса Магун-Гурин, якій акомпаньювала Марічка Сохан; піяністка-солістка Марта Мачай та піяніст і співак Олесь Кузишин. Особливою атракцією, яка звеселила присутніх, були виступи групи студенток з Колумбійського університету і Барнард коледжу. Вони вивели оперетку з студентського життя в університеті. Гумористичний скеч про „фіктивну українську телепрограму", виведений цією ж групою, дістав також схвалення глядачів. Музичний супровід був у руках Олеся Кузишина.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки

НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ!

Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.

„Радше червоний..."

(Продовження зі стор. 2)

вою. Конкретно, він назвав наїчністю вірити, що Москва дотримає свою приманливу для европейських союзників обіцянку — відтягнути з сателітніх країн в Европі ракети на середню і далеку віддаль, якщо членські країни НАТО в Европі відмовляться від встановлювання у себе новітньої ракетної зброї.

Демагогічне гасло

Давнім гаслом американських (і англійських) пацифістів стало „радер ред ден дед" — радше бути червоним, як мертвим. Це демагогічне гасло, що має промостити шлях комунізмові, нехтує — згідно зі заперечуванням комуністами засад християнської етики — почуття національної й індивідуальної гідности. Гасло „Радше бути червоним, як мертвим" відповідає принципам життьового матеріялізму та йде стовідсотково по лінії російсько-большевицького аґресивного імперіялізму. Навіщо, мовляв, воювати проти комуністичного походу, коли добровільно прийнявши комунізм і підпорядкувавшися тоталітарному комуністичному режимові — можна зберегти життя?! Це протилежне гасло, як „радше смерть, як життя в неволі". Кремлівські правителі вважають, що вони створили рай на землі, а мільйони-мільйони людських жертв, на могилах яких постала імперія, це безвартні „вороги народу" — які все ще сотнями тисяч заповнюють совєтські тюрми й далекі каральні табори.

У міжнародній констеляції сил настала деяка зміна. Коли за президента Джіммі Картера Західня Німеччина під кермою соціял-демократичного канцлера Гельмута Шмідта була найприязнішим Америці союзником, то за президента Реґена — Західня Німеччина ніби стурбована різкою і рішучою поставою Реґена і Александра Гейга. Зате наблизились до ЗСА Франція з своїм президентом Жіскаром Д'Естен і Англія з прем'єром Марґаретою Тачер. Одним із найтрудніших, але й найважливіших завдань уряду президента Реґена є переконати всю громадську думку в Західній Европі, що гасло „Радше бути червоним, як мертвим", є неетичне, політично злочинне й і помилкове.

Пацифістичне вигідництво — це самогубство. Західній Европі потрібне так само „моральне переродження" й оновлення, як і Америці. В Америці цей процес розпочався, мусить розпочатись і в Европі.

ОДЕРЖАВ НАГОРОДУ

Рочестер, Н. Й. — На філателістичній виставці РОПЕКС-81, яка відбулась в Рочестері, Н. Й., в днях 13-15-го березня ц.р., збірка Андрія Сольчаника „Математично-природничі науки та техніка з українськими пов'язаннями" одержала срібно-бронзову нагороду РОПЕКС-у.

Збірка складається із 160 сторінок та вказує на пов'язання багатьох науковців цих дисциплін з Україною.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЮРІЙ КОВАЛЬ, член УНС Відд. 102 свв. Петра і Павла в Клівленд, Агайо, помер 28 січня 1981 р. на 87-му р. життя. Нар. 1894 р. в Збаражчині, Україна; членом УНС став у 1938 р. Залишив у смутку сина Івана, доньку Стеллу, 7 внуків і 7 правнуків. Похорон відбувся 30 січня 1981 р. на цвинтарі Бруклин Гайтс в Клівленд, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Никола Бобечко, секр.

ТЕОДОР ФРАНК СОКОЛОВСЬКИЙ, довголітній секретар УНС Відд. 211 в Стетен Айленд, Н. Й., помер 9-го грудня 1980-го року на 88-му році життя. Нар. 1892 р. в Роганнті, Зах. Україна; членом УНС став у 1924 р. Залишив у смутку дружину Марію. Похорон відбувся на цвинтарі Моравіян в Стетен Айленд, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Караванович, секр.

СТАНИСЛАВ ДЗЄЖЕК, член УНС Відд. 84 св. Івана Хрестителя в Річмонд, Вірджінія, помер на 69-му р. життя Нар. 1913 р. в Польщі; членом УНС став у 1968 р. Залишив у смутку дружину Ерíку, синів Тадея і Едварда, дочки Христину і Стефанію та одного внука. Похорон відбувся 9-го лютого в Річмонд, Ва.

Вічна Йому Пам'ять!
Лев Бронарович, секр.

ДАНИЛО ОГОРОДНИК, член УНС Відд. 354 Т-ва Згода в Омага, Небраска, помер 28-го січня 1981 р. на 84-му р. життя. Нар. 1896 р. в Україні; членом УНС став у 1951 р. Залишив у смутку дружину Анастазію і дальшу рідню в Україні, Німеччині і Канаді. Похорон відбувся 2 лютого 1981 р. на цвинтарі св. Івана в Омага, Небраска.

Вічна Йому Пам'ять!
Мирон Війтик, секр.

БОРИС КРИНИЦЬКИЙ, член УНС Відд. 149 Преч. Діви Марії в Лякаванна, Н. Й., помер 9 листопада 1980 р. на 35-му р. життя. Нар. 1945 р. в Зах. Німеччині; членом УНС став у 1964 р. Залишив у смутку маму Тетяну, братів Александра з родиною і Данила. Похорон відбувся 13 листопада 1980 р. на цвинтарі Голі Кросс в Лякаванна, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

АННА ШУСТИК, членка УНС Відд. 204 ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, померла 26 січня 1981 р. на 74-му р. життя. Нар. в Ред Стар, Вірджінія, ЗСА; членкою УНС стала в 1964 р. Залишила у смутку чоловіка Вілліяма, синів Івана, Юрія, Вілліяма мол., Едварда, сестри Ольгу і Олену та 2 внуків. Похорон відбувся 30 січня 1981 р. на цвинтарі Голі Кросс в Півн. Арлінґтон, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
В. Палідвор, секр.